

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Confessariorum in confessione sollicitantium denunciatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

& alij 4. Imò hoc videtur verum, etsi
esset excommunicatus, nec adesset qui
illum posset absoluere; quia etsi tunc
non videatur posse nisi malè Sacra-
mentum administrare, potest tamen,
quantum est ex vi censuræ, si à me ro-
getur, idque ex vi Concilij Constantien-
sis, ideoque tunc non fiet irregularis.
Hurtad. & Sanch. p. 3. tr. 4. res. 59. & p. 5.
tract. 7. res. 4.

Vide *Absolutio.*

*Confessariorum in confessione sollici-
tantium denuntiatio.*

1 **P**ost bullam Gregorij XV. denun-
tandus est confessarius etiam qui
puerum sollicitavit. Nald. & alij 3. p. 1.
tr. 4. res. 12.

2 In sollicitatione ad turpia à Con-
fessario facta in confessione non datur
materia parva. p. 4. tr. 5. res. 5. & part. 5.
tr. 5. resol. 9.

3 Si Confessarius à muliere sollicita-
tus, eius libidini consensit, non est de-
nuntiandus. Sancius & alij 4. p. 1. tr. 4.
res. 11. Sed contrarium est probabilius,
quia cum consensus fiat verbis, eo ipso
miscet illicitos & inhonestos sermo-
nes,

nes, quod Bulla prohibet. Fagundez. *ibid.*
 & p. 4. tr. 5. ref. 42. Quod si metu cogere-
 retur ad assentiendum, non esset de-
 nuntiandus. *ibid.* ref. 15.

4 Denuntiatio non est facienda ex
 Bullæ, si sollicitatio fiat in administra-
 tione aliorum Sacramentorum, sed in
 solius Pœnitentiæ. Castro P. & alij 8. *ibid.*
 que etsi Confessarius nullo modo de
 tali crimine esset infamatus. Castro
 & alij 7 p. 4. tr. 5. ref. 16. & 1.

5 Qui confessario mandat, ut sollici-
 tet pro se pœnitentem, non est denun-
 tiandus: quia verba legis pœnalis non
 sunt extendenda p. 1. tr. 4. ref. 22.

6 Mulier sollicitans confessarium non
 est denuncianda: quia Bullæ Pontif. in
 confessarios diriguntur, non in pœni-
 tentes. Sancius & alij 2. *ibid.* ref. 23.

7 Interpretes confessionis, etiam Sacer-
 dos, non incurrit pœnas sollicitati-
 um, quia absolute non est confessarius, sed
 potiùs ex parte pœnitentis se tenet. Fa-
 gund. & alij 3. p. 4. tr. 5. ref. 9.

8 Sacerdos, qui non habens faculta-
 tem audiendi confessiones, sollicitat
 feminam in confessione, fingens se ha-
 bere talem potestatem, ex vi Bullæ est
 denunciandus. Sancius & Acugna. p. 1. tr. 4.
 ref. 17.

9 Con

9. Confessarius sollicitans feminam ad peccata quæ non sint carnalia, non est ex vi Bullæ denūtiandus; quia Pontifex loquitur de sollicitatione ad turpia.

Sancius & alij 8. *ibid. ref. 20.*

10. Si pœnitens animo solūm confitendi, se accusauit de voluntate peccandi cum ipso confessario, vnde hic occasionem arripuerit eam sollicitandi, tenetur ipsa confessarium denuntiare.

Secūsdicendum putat Bonacina, si id fecisset animo Confessarium prouocandi ad turpia. *p. 4. tr. 5. ref. 20.*

11. Denuntiandus est Confessarius qui in confessione à pœnitēte vel donum petit, vt eò adducat concubinam, vel pecunias dandas meretrici, vel qui cum pœnitente agit de prostituendâ sibi, vel aliis puellâ, consanguineâ, vel amicâ (Sancius & alij 3. Quia Bulla pœnas decernit Sacerdotibus sollicitantibus pœnitentes ad inhonesta, siue inter se, siue cum aliis quomodolibet perpetranda. *ibid ref. 45. & p. 1. tr. 4. ref. 19.*

12. Si Confessarius & femina ad inuicem se sollicitent, debet ille denuntiarī. Sousa & Freitas. *p. 4. tr. 5. ref. 14.*

13. Vt debeat Confessarius denuntiarī, satis est si verbis vel signis dubiis sollicitet

112 *Confessarior. in confess.*

citet. (Soufa, Peirin.) vel etiam implicitis, solum v.g. laudando pœnitentiam pulchritudinem. (Barbos. & alij 4.) aut etiam si ex pœnitentiâ à se impositâ nuda verberet (Soufa) aut si in confessione tantum tradat chartam postlegendam, in quâ sollicitet. (Sancius Fagund.) Nec excusat etsi statim post sollicitationem pœniteat eum sollicitet se. Bonacin. & Sanctarel. *ibid. ref. 25.* 47.2. & 22.

14 Confessarij etsi non in ipsâ confessione, sed paulò antè, vel post, vel qui confessionario, sine vllâ tamen confessione, sollicitant, fiunt nihilominus hæresi suspecti, & debent abiurare. Videtur tamen plerisque hæc suspicio esse vehemens, sed leuis. Soufa & alij *ibid. ref. 50. & 51.* Ex quo sequitur, tamen saltem esse denunciandos. Henriq. Scallij 15. At si laicus sedeat in tribunal confessionis, ibique per speciem confessionis, feminam sollicitet, non videtur denunciandus ex vi Bullæ. Quòd si talis etiam absolutionem dedisset, esset hoc titulo denunciandus. Sanctarel. & Aycugn. *p. 1. tr. 4. ref. 13. 14. 15. & 16.* Quòd Confessarius cum pœnitente ante confessionarium stante vel sedente agens

illat

illam sollicitet, quidam sentiunt non denuntiandum, ex eo quòd ne simuletur quidem tunc confessio. (Sancius & alij 3.) Sed propter declarationem Vniuersalis Inquisitionis Rom. non est à contrariâ sententiâ recedendum. p. 4. tr. 5. ref. 38.

15 Si feminâ dicente se non velle iam, sed cras confiteri, Confessarius incipiat illam sollicitare, est denuntiandus. Fagund. Item quando de communi consilio confessionem simulât, vt liberiùs de talibus colloquantur (Sancius.) Aut si feminam ad confessionem accedentem ante crucis signum sollicitet, dilatatâ in aliud tempus confessione, aut si id faciat quando ex aliâ iustâ causâ nõ potest eam absolueret. Sancius. Quia in his omnibus casibus sollicitatio saltem fit in confessionario, & per simulationem, vel occasionem confessionis. *ibid.* ref. 6. 10. 39. 46. & 30.

16 Si statim post confessionem ducens puerum ad cubiculum, vt tradat ei chirographum confessionis, ibi eum sollicitet, est denuntiandus, quia iste casus ratione dependentiæ includit confessionem. Castrop. & alij 3. Ar quando propter audita in confessione femi-

H

nam

nam à templo discedentem insequeretur, & sollicitaret, etsi quidam putent denuntiandum, (Lezana & alij 2.) alij tamen id negant. Ego verò de meo nihil hinc assero. *ibid. ref. 11. & 7.* Quòd si prætenu confessionis ad domum penitētis vocatus, etiā ex pacto præcedenti ibi sollicitaret, non est denuntiandus quia in illo casu prætenu confessionis remotus est à peccato: Freitas. *ibid. ref. 37.*

17 Femina etsi consensit sollicitationi tenetur tamē ad denuntiandum, vt resoluit sacra Cardinalium Cōgregatio. Non tamen tenetur fateri proprium consensum, neque de hoc interrogari possunt aut ipsa, aut Confessarius: & quamuis hic vltro diceret, non debet referri in acta, tamquam impertinens ad officium Inquisitionis. *ibid. ref. 31.*

18 Qui audiuit aliquem Confessarium sollicitasse, etsi audiuit ab hominibus infimæ conditionis, famæ, & fidei, tenetur sub excomm. denuntiare Inquisitoribus. Imò ad id tenetur qui hoc intellexit sub sigillo secreti naturalis Castro Palau & Freitas. *ibid. ref. 28. & 32. & p. 1 tr 4. ref. 24.*

19 Denuntiatio facienda est quocumque tempore anni; prius enim editum

dura

durat donec sequenti anno promulgetur nouum. Fagund. & Auila. Quòd si autem negligentia Inquisitorum sequenti anno non promulgaretur, tenerentur alij nihilominus denuntiare, non tantum sub mortali, sed etiam sub pœnâ censurarum; quia cùm confessarij sollicitantes sint suspecti de hæresi, semper sunt denuntiandi. Castrop. & alij 5. p. 4. tr. 5. res. 27. & 41.

20 Qui ignorauit edictum, si iam expirauit terminus præfixus intra quem tenebatur denuntiare, vbi id rescit nō tenetur, nisi infra similem terminum dierum. Sancius. sed Suar. & Filliuc. putant teneri statim. At si quis vltra illum terminum distulit ob iustum impedimentum, tenetur statim. Suar. & Sanci. *ibid.* res. 26.

21 Qui præuidet expirante termino præfixo se fore impotentem denuntiare. putà quia erit absens, tenetur præuenire. Sancius. *ibid.* res. 29.

22 Si femina, quæ ob neglectam denuntiationem incurrit excomm. postea denuntiet, poterit vel per Bullam Cruciatæ, vel per Regularium priuilegia absolui, cùm parti iam sit satisfactū, nec tenebitur fateri Inquisitoribus se

negligentem fuisse in denuntiatione. Sancius. *ibid.* Item potest confessorius absolueri illam que firmiter promittit se denuntiaturam confessorium, si sub- sit causa propter quam denuntiatio prudenti confessorio videatur differen- da. Idem dicendum est de denuntian- do hæretico Sanctarell. & alij 3. Quod si tamen propter dilatam denuntiatio- nem incurrisset excomm. non potest absolui, nisi antè denuntiet; quia neque à peccatis ante absolutionem à censu- râ, neque ab hac; nisi parti sit satisfac- tum. Sancius & alij 2. *ibid.* ref. 39. & p. 1. tr. 4. ref. 27.

23 Ex vnius femine quantumvis ho- nestæ delatione, non est Confessorius in carcerem detrudendus. Illa tamen delatio est sufficiens ad inquisitionem, in qua si Confessorius deprehendatur leuis, & malæ vitæ, poterit etiam capi. Freitas. Quot autem mulierum testimo- nium vniuersim requiratur, sic penes Inquisitores iudicium. p. 1. tr. 4. ref. 28. & p. 4. tract. 5. ref. 55.

24 Excusatur à denuntiatione, qui probabiliter inde timet graue damnum vitæ, famæ, vel bonorū in se, vel in cō- sāguineis. Fagund. & alij 5. p. 4. tr. 5. r. 19.

25 Si pœnitens non denuntiavit, sed Confessarius aliunde accusatus fuit, & conuictus abiuravit pro eâdem illâ sollicitatione, non tenetur ampliùs denuntiare. Soufa & alij 3. *ibid. res. 49. & p. 1. tr. 4. res. 26.* Quòd si postea pergeret sollicitare, denuntianda esset vtraque sollicitatio, & hæc & præterita, pro qua fuerat punitus. Freitas *p. 4. tr. 5. res. 21.*
26 Post Bullam Gregorij XV. possunt Episcopi de hoc crimine cognoscere. Bonacin. & alij 3. *p. 1. tr. 4. res. 29.* In regnis tamè ubi est Inquisitio Hispanica non possunt separatim ab Inquisitoribus de eo cognoscere, sicut non possunt de ceteris causis fidei. Molina & alij 4. Imò & in locis in quibus non est illa inquisitio, etsi possunt Episcopi de causâ cognoscere, non tamen ferre sententiâ sine Inquisitoribus, non tantùm condênatoriam (Molin. & alij 6.) sed etiam absolutoriam. Azor & alij 5. quamvis hoc posterius alij negent. Molina & alij 2. *p. 4. tr. 5. res. 52. & 53.*

Confessio.

1 **C**onfessio quocumque fine fiat, etiam venialiter malo, non redditur inde inualida quamdiu suscipiens